N° 307. 1851.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant, franco per post, is f 12 in het jaar, f 6 in de 6 maanden, en 10 cents voor afzonderlijke nommers.

ZATURDAG 27 DECEMBER.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 156.) *WET van den 9den December 1851, houdende naturalisatie van* Jacobus Petrus Jan Albertus Groll Cramer.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Jacobus Petrus Jan Albertus Groll Cramer* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Jacobus Petrus Jan Albertus Groll Cramer*, gemeente-ontvanger der stad *Delden*, geboren te *Lage* (*Koningrijk Hannover*), wonende te *Delden* (provincie *Overijssel*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 9den December 1851.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
NEDERMEIJER VAN ROSENTHAL.

Uitgegeven den achttienden December 1851.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

(Staatsblad n°. 157.) *WET van den 9den December 1851, houdende naturalisatie van* Johann Gerhard Schweigmann.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Johann Gerhard Schweigmann* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Johann Gerhard Schweigmann*, koopman, geboren te *Recke* (Koningrijk *Pruissen*), wonende te *Delden* (provincie *Overijssel*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 9den December 1851.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
NEDERMEIJER VAN ROSENTHAL.

Uitgegeven den achttienden December 1851.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

(Staatsblad n°. 158.) *WET van den 9den December 1851, houdende naturalisatie van* Frans Joseph Hafkemeijer.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Frans Joseph Hafkemeijer* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Franz Joseph Hafkemeijer*, adjudant-onderofficier, schrijver der 1ste klasse bij het Departement van Oorlog, geboren te Rietb (Koningrijk Hannover), wonende te 's *Gravenhage* (provincie *Zuidholland*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 9den December 1851.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
NEDERMEIJER VAN ROSENTHAL.

Uitgegeven den *achttienden* December 1851.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

(Staatsblad n°. 159.) *WET van den 9den December 1851, houdende naturalisatie van* Rolla Bock.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Rolla Bock* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Rolla Bock*, fabrikant, geboren te *Berlijn* (Koningrijk *Pruissen*), wonende te *Schoonhoven*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 9den December 1851.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
NEDERMEIJER VAN ROSENTHAL.

Uitgegeven den *achttienden* December 1851.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

21 December 1851, n°. 7. WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van den 19den December 1851, n°. 154, 1ste afdeeling;

Gezien het rapport van Onzen Minister van Finantien van den 20sten December 1851, litt. D, Posterijen;

Gelet op het Koninklijk besluit van den 30sten Julij 1842, n°. 66,

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Art. 1. De artt. 1 en 2 van het Koninklijk besluit van den 30sten Julij 1842, n°. 66, worden ingetrokken.

Art. 2. De prijs van *de Nederlandsche Staatscourant met het tot de courant behoorende Bijblad* wordt vastgesteld op f 30 in het jaar.

Die van de *Courant alléén* op f 20 in het jaar, en die van het *Bijblad alléén* op f 15 in het jaar.

Abonnementen voor drie, twee of eene maand worden naar evenredigheid berekend.

Voor afzonderlijke nommers der Courant of afzonderlijke bladen van het Bijblad wordt de prijs vastgesteld op 10 cents.

Art. 3. De uitgifte van Courant en Bijblad, hetzij te zamen hetzij elk afzonderlijk, aan alle geabonneerden, benevens de incassering van het daarvoor verschuldigde, wordt opgedragen aan de ambtenaren van het postwezen, welke de ontvangsten deswege aan de Comptabiliteit van de Nederlandsche Staatscourant verantwoorden.

Art. 4. De bepalingen van dit besluit treden op den 1sten Januarij 1852 in werking.

Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Finantien zijn belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

's Gravenhage, den 21sten December 1851.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.
De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

De Minister van Binnenlandsche Zaken
Noodigt het publiek uit de aanvragen om abonnementen hetzij op de

Nederlandsche Staatscourant met het Bijblad, hetzij op een van beide, ten spoedigste te willen doen geworden aan den Directeur van dat Postkantoor door wiens tusschenkomst zij het een of ander wenschen te bekomen.

's Gravenhage, den 22sten December 1851.

Bij besluit van 25 December jl., n°. 79, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

aan mr. *G. A. Fokker*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als opperstrandvonder Bewesten Schelde en van de heerlijkheid West-Capelle, en als zoodanig te benoemen mr. *W. C. Borsius.*

Bij Koninklijk besluit van den 24sten December 1851, n°. 60, is benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Holwierda (Groningen) de heer *J. A. Cleveringa*, thans ontvanger derzelfde middelen te Nieuwolda.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Volgens eene telegraphische tijding uit Parijs van gisteren (Donderdagavond), was de uitkomst der stemopneming, voor zoover zij toen al daar bekend was, de volgende: 5,317,000 stemmen *voor* en 594,000 *tegen*. De ontvangen tijdingen betroffen 65 departementen, maar waren ook voor deze nog niet volledig.

In het departement van de Seine hebben volgens de officiele bekendmaking, van de 301,265 kiezers 206,250 hunne stem uitgebragt, 106,496 *voor* en 95,574 *tegen*, terwijl 1817 stembiljetten nietig verklaard zijn.

De Consultative Staatscommissie is Dingsdag, met gesloten deuren, tot de algemeene stemopneming bijeengekomen. Bij de opening der processenverbaal van de zeemagt, de eenige die nog ingekomen waren, zijn bevonden 14,280 stemmen *voor* en 4875 tegen, terwijl 407 zich van stemming onthouden hadden. Men meent dat de commissie vóór den 1sten Januarij hare taak zal kunnen volbrengen; de afkondiging der einduitkomst zou dan op den 1sten Januarij plaats hebben, en naar verzekerd wordt, met godsdienstige plegtigheden en volksfeesten gepaard gaan.

De gouvernementsbladen deelen een aantal berigten uit de departementen mede, ten blijke van de eenstemmigheid en de geestdrift waarmede op vele plaatsen de kiezers vóór den President gestemd hebben.

Te Marseille hebben 16,727 kiezers *voor* en 8313 *tegen* gestemd, terwijl ongeveer de helft der kiezers, voor een groot deel legitimisten, zich van de stemming hebben onthouden. Men weet nog slechts van ééne stad, waar de meerderheid tegen het gouvernement gestemd heeft, de fabriekstad Mulhausen in den Elzas, waar 1800 *tegen* hebben gestemd en 1688 *voor*. In verscheiden gemeenten van het departement van de Herault, waar laatstelijk grove wanordelijkheden voorgevallen waren, is de stemming door den bevelvoerenden generaal, in het belang der orde, tot een nader te bepalen tijdstip uitgesteld.

In Bretagne, waar de legitimisten-partij talrijk is, schijnt zij zich voor het grooter deel van stemming te hebben onthouden. Doch in alle deelen des lands hebben vele legitimisten voor den President gestemd, in strijd met den raad der heeren de Falloux en Berryer, die oppositie evenzeer als ondersteuning van het gouvernement ontriedden. Deze laatstgenoemde zegt nog, in eenen door een Brusselsch dagblad openbaar gemaakten brief van den 18den dezer het volgende: „Wij moeten ons niet inlaten met de lieden, die alle maatschappelijke orde bedreigen, doch evenmin met hen, die met alle wetten den spot drijven; zoo zullen wij met eere eene partij en beginsels in stand houden, die eene rijke bron van heil voor Frankrijks toekomst kunnen zijn, indien Frankrijk nog eene andere toekomst dan Portugal te wachten heeft."

De *Constitutionnel* en de *Patrie* wachten den einduitslag der stemopneming niet af, om den zegezang aan te heffen. Het eerstgenoemde blad betoogt dat de nu afgeloopen volksstemming het bewijs levert, dat de meerderheid der wetgevende vergadering, hoewel door het algemeen stemregt gekozen, niet de denkwijze van de meerderheid des lands uitdrukte, en dat de verkiezing van den heer Lodewijk Bonaparte thans niet, en derhalve evenmin in 1848, aan de ondersteuning der monarchale partijen is te danken. De *Patrie* ziet in de volksstemming eene plegtige verklaring, dat de voorstanders van het vormalige evenzeer als de revolutionairen in Frankrijk afgedaan hebben en dat de natie beiden verwerpt. In eenen brief uit Parijs, van een onpartijdig beoordeelaar, leest men het volgende: „Het overgroote aantal stemmen voor den President uitgebragt, verbaast en beschaamt vooral degenen, die nog in grooten getale, wat er ook gebeurd zij, aan de gevallen vorstelijke geslachten gehecht gebleven waren, doch het bewijst, dat er in Frankrijk iets is, magtiger dan gehechtheid en hartstogten, te weten de *vrees*; zij heeft die veelkleurige menigte, welke door twisten over afgetrokken beginselen verdeeld werd, vereenigd en haar voor den President, tegen de volksberoerders doen stemmen. Het is de vrees, het verschrikkelijk vooruitzigt op een moord- en plunderjaar, op de oprigting eener demokratische en sociale republiek, welke deze ontzagwekkende uiting van den wil der natie heeft te weeg gebragt. Het schijnt haast, dat ons land onvermogend is iets groots tot stand te brengen, zoolang het zijne volle bedaardheid en vrijheid van wil heeft; het is telkens onder de levendigste beweging der gemoederen, dat het eene daad van oppergezag verrigt en een beslissenden stap doet. Trouwens, het ligt misschien ook niet in den aard der zaken, dat de volken in bedaarde stemming en na alles gewikt en gewogen te hebben, een besluit nemen. Hoe het zij, de verschijning van het spook der regeringloosheid was genoeg, om Frankrijk voor den President de grootste meerderheid van stemmen te doen uitbrengen, die ooit het hoofd van een Staat verworven heeft. Het is gebeurd, dat een geheel leger eenen generaal tot keizer uitriep, maar hier is het de vereenigde stem der burgerlijke en der militaire bevolking, die het gezag met wettigheid bekleedt. Moge het eerst feitelijke en nu ook regtmatige bewind zijnen tijd uithouden! tien jaren vrede zouden voor Frankrijk zoo heilzaam zijn!"

Bij besluit van den President van den 22sten is eene nieuwe organisatie van het corps der gendarmerie vastgesteld, strekkende „om verbetering in de tegenwoordige inrigting te brengen, en tevens om de erkentelijkheid der regering te betoonen wegens de uitstekende diensten door dat corps laatstelijk aan de geheele maatschappij bewezen." De vooruitzigten op bevordering in het corps worden door de nieuwe regeling aanmerkelijk verbeterd.

Bij een besluit van den President, in den *Moniteur* van gisteren morgen afgekondigd, is eene som van vijf millioen aangewezen tot vergoeding der schade, aan de eigendommen gedurende de gevechten te Parijs van Februarij en van Junij 1848 toegebragt.

Bij een ander besluit is bepaald dat de door de wetgevende vergadering vastgestelde wet op de suikerbelasting, waarbij de bestaande regeling geheel veranderd werd, en die met den 1sten Januarij aanstaande in werking zou treden, eerst met 1 Junij aanstaande zal worden toegepast, uit hoofde de voor de toepassing noodige reglementaire bepalingen nog niet hebben kunnen worden vastgesteld, zullende door dit uitstel tevens de overgang tot de nieuwe inrigting gemakkelijker worden.

Ook zijn bij een ander besluit van den President de noodige bepalingen vastgesteld voor de uitvoering der wetten van 30 April 1849 en 11 Julij 1851, waarbij de oprigting van banken in de Fransche koloniën vastgesteld is.

Het gerucht dat het gouvernement zou bedacht zijn op eene wijziging van het belastingstelsel, vooral strekkende tot voldoening aan wenschen der lagere volksklassen, houdt stand. Het wordt op nieuw door de gouvernementsbladen wedersproken.

In de laatste dagen vóór de volksstemming is in de meeste departementen van overheidswege eene telegraphische depêche bekend gemaakt, inhoudende dat de geldboeten, opgelegd wegens overtreding der verordeningen op het boschwezen, houtdieverij enz., door den minister van finantiën geheel kwijtgescholden waren.

Te Marseille is dezer dagen door de dagbladen bekend gemaakt, dat de President besloten had, die stad, behalve met een nieuw beursgebouw, ook te begiftigen met eene nieuwe hoofdkerk, beter dan de tegenwoordige met de waardigheid der eeredienst strookende.

Het berigt dat de Paus in brieven aan zijnen nuntius te Parijs en aan den heer de Montalembert, zijne tevredenheid over de handelingen van den President betuigd heeft, wordt thans door het Parijsche blad *l'Univers* tegengesproken; zulk eene betuiging, zegt het ultramontaansche blad, zou geheel strijdig met de gebruiken van het hof van Rome geweest zijn.

Men merkt op dat de aartsbisschop van Parijs, die zich vroeger door aansluiting aan de republikeinsche orde van zaken of liever door berusting in den bestaanden regeringsvorm onderscheiden had, nog geen enkel openlijk blijk van toetreding tot het tegenwoordige bewind heeft gegeven.

Het aantal geweren die door de ontbinding der nationale garde in vele oorden, weder in handen des gouvernements gekomen zijn, wordt op ruim een millioen geschat.

In het departement van de Allier is door den bevelvoerenden generaal een besluit uitgevaardigd waarbij verklaard wordt, dat zekere met name opgegeven personen bij de op den 3den en 4den December in dat departement voorgevallen plunderingen en moordtoonelen aan het hoofd hebben gestaan; verder wordt bepaald, dat de bezittingen van al die personen *onder sequester worden gesteld.*

— Aan de Parijsche beurs is de prijs der Fransche fondsen iets gedaald. De voor het gouvernement zoo gunstige uitslag der stemopneming had geene uitwerking op de koersen; zij was voorzien, en had tot aankoopen aanleiding gegeven, waarop thans de winst gerealiseerd werd. Buitendien werd de tijding tegengehouden door een artikel van den *Constitutionnel*, waarin van de zijde der regering het voornemen werd aangeduid om met der tijd tot eene conversie der 5 pcts. schuld over te gaan.

BELGIË.

In de zitting der kamer van volksvertegenwoordigers van den 22sten dezer is de beraadslaging over het handelsverdrag met Nederland aangevangen. De minister van buitenlandsche zaken voerde eerst het woord, om aan te toonen uit welk oogpunt de regering het verdrag wilde beschouwd hebben. „Het moet — zeide hij hoofdzakelijk — niet beschouwd worden als of het op zich zelf stond: het staat in naauw verband met de onderhandelingen, die met andere mogendheden aangeknoopt zijn; het staat in verband met het verdrag den 27sten October jl. met Engeland gesloten, en met de hervorming die wij in ons stelsel van differentiele regten noodzakelijk achten. In den loop dezes jaars hebben wij vier gewigtige onderhandelingen over de handelsaangelegenheden moeten voeren, met het Tolverbond, met Nederland, Frankrijk en Engeland. Toen hier te lande in 1844 een stelsel van differentiele regten aangenomen werd, beriepen de voorstanders daarvan zich vooral op het voorbeeld van Engeland, van Nederland en van Sardinie, welke landen toen een gematigd tarief van differentiele regten hadden, maar thans het beginsel van handelsvrijheid huldigen. Engeland en Nederland dreigen met vergeldingsmaatregelen elk land, waar hunne milde handelsstaatskunde niet met wederkeerige mildheid beantwoord wordt; aan dit gevaar blijven wij blootgesteld, zoolang wij ons stelsel van differentiele regten onveranderd in stand houden. Ons handelsverkeer nu met die beide landen is van groot gewigt. Onze handel met Engeland bereikte in 1850 eene waarde van fr. 85,000,000 (berekend naar onze vaste officiele prijsbepalingen); onze uitvoer derwaarts eene waarde van bijna fr. 42,000,000, waaronder voor fr. 16,000,000 aan landbouwproducten; en onze uitvoer is gestadig toenemende, want in 1847 bedroeg hij slechts fr. 15,700,000. De Britsche koloniën zijn thans nog buiten dat handelsverkeer; maar zij worden door het onlangs gesloten verdrag voor de Belgische vlag en voor de Belgische goederen opengesteld op denzelfden voet als voor de Engelsche; niets belet ons dan, in die onmetelijke bezittingen nieuwe en hoogst belangrijke uitwegen voor onze producten te openen. Op verscheiden markten zijn wij in zekere productie de mededingers van Engeland; wij kunnen het dan ook in Englands koloniën zijn. Reeds hebben wij ons in Australie een nieuwen uitweg geopend; wij hebben daarheen een schip en eenige ondernemende jongelieden gezonden, en meer was niet noodig om handelszaken met dat afgelegen land te doen.

„Is derhalve Engeland met zijne koloniën eene hoogst gewigtige markt voor ons, niet minder Nederland. Tusschen België en Nederland zijn in 1850 voor een bedrag van fr. 77,000,000 zaken gedaan. Onze uitvoer derwaarts bedroeg fr. 40,000,000, en daaronder was voor fr. 27,000,000 aan producten onzer fabriekenijverheid. De Nederlandsche markt is de gewigtigste van alle, gewigtiger zelfs nog dan de Fransche, voor de plaatsing onzer fabriekgoederen.

„Eene tweede reden, die ons gebiedt het belang onzer eigen zeehavens, tot wijziging van ons handelstelsel moet nopen, is dat de vreemde schepen anders onze havens zullen verlaten en de voorkeur geven aan de havens onzer naburen, waar zij van drukkende lasten en belemmeringen ontheven zijn.

„Eene derde reden is, dat onze tegenwoordige handelswetgeving zoo uiterst verward en zoo buitengemeen ingewikkeld is, dat vereenvoudiging volstrekt vereischt wordt.

„De vraag, die de regering te onderzoeken had, was dan ook niet of ons differentiele stelsel gewijzigd, maar of het niet gansch afgeschaft diende te worden. Te dezen opzigte nu heeft de regering geoordeeld dat de bestaande handelswetgeving belangen en hebbelijkheden had doen ontstaan, die in allen gevalle behoorden te worden ontzien. Ook was, na het sluiten van een verdrag met Engeland en met Nederland, de geheele hervorming der differentiele regten niet meer eene zoo dringende en dadelijke behoefte. Dat was dus het denkbeeld der regering, hetwelk haar ook bij de onderhandelingen geleid heeft, te weten, dat ons handelsstelsel eene gematigde hervorming moest ondergaan, dat men de zoo verwarde wetgeving vereenvoudigen, de artikelen van weinig belang schrappen, den toegang onzer havens gemakkelijk maken, den doorvoer van belemmeringen en lasten ontheffen moest.

„Alzoo, mijne heeren, behoort men het verdrag uit een meer verheven oogpunt te beschouwen, dan zij, die alleen vragen of de voordeelen van het verdrag voor Nederland dan wel voor Belgie iets grooter zijn; waarbij zij vooral de zoo gezegde bewilligingen, waartoe wij in allen gevalle zouden overgegaan zijn, breed uitmeten, terwijl de opheffing der differentiele regten op 35 handels-artikelen, die men als eene onmatig groote bewilliging doet voorkomen, in het stelsel der regering een voordeel is voor onzen handel, als strekkende tot vereenvoudiging eener wetgeving, die alleen reeds door hare ingewikkeldheid nadeel doet. Het groote voordeel der handels-verdragen is, dat zij aan de handels-betrekkingen de voor hare uitbreiding zoo bevorderlijke veiligheid en vastheid geven; dat zij een waarborg zijn tegen het verwerven van gunstiger bepalingen door andere Staten; dat zij de vriendschaps-betrekking tusschen de Staten naauwer toehalen, want de staatkunde staat in innig verband met de handels-betrekkingen.

„Hetgeen wij bij dit verdrag voor den doorvoer onzer producten, voor onze scheepvaart en onze nijverheid van Nederland hebben verworven, is meer dan hetgeen wij hebben bewilligd. Doch er is nog een ander punt hetwelk men niet uit het oog behoort te verliezen, te weten de politieke kant van het handelsverdrag. Wij hebben er — daarvan is een ieder overtuigd — het grootste belang bij, de politieke betrekkingen met Nederland op den besten voet te houden. Wat zou er gebeuren, indien gij aan het voorstel der centrale sectie om het verdrag te verwerpen gehoor gaaft? Eene breuk in de handelsbetrekkingen zou het gevolg zijn; ik aarzel niet te zeggen, er zou terstond een oorlog van vergeldingsmaatregelen beginnen; en gij weet het, mijne heeren, van eene breuk in de handelsbetrekkingen komt men zoo ligt tot politiek misverstand."

In het begin der zitting van den 23sten verklaarde de minister van buitenlandsche zaken, in antwoord op eene vraag van een der leden, dat de regering de vernieuwing onnoodig acht van de wet van 1848, welke premien voor het bouwen van schepen uitlooft en met 1 Januarij aanstaande ophoudt van kracht te zijn. De Belgische scheepsbouw, zeide de minister, behoudt dan nog eene tweeledige bescherming, vooreerst door het stelsel der differentiele regten, hetwelk slechts voor 35 minder belangrijke artikelen opgeheven wordt en voor drie vierde gedeelten in stand blijft, en ten tweede in het regt van 12 tot 13 per cent, hetwelk thans geheven wordt van buiten 's lands gebouwde schepen, die de regten der nationale vlag erlangen. Buitendien zijn die premien voor de schatkist vrij bezwarend; zij bedroegen in het laatstverloopen jaar meer dan fr. 100,000, en men mag vragen, of eene zoo groote opoffering voor een nijverheidstak behoorde voort te duren.

Eenige leden zeiden, dat zoo de scheepsbouw de aanmoediging door premien moest verliezen, hij dan ook ontheven behoorde te worden aan het invoerregt op scheepsbouwmaterialen, hetwelk [illegible] 15 tot 25 per cent bedraagt. De minister antwoordde [illegible] van zelf in behandeling zou komen bij de herziening van het geheele tarief, welke de regering voorgenomen had, doch nog niet in den loop van de tegenwoordige, maar waarschijnlijk in de volgende zitting zoude kunnen voordragen.

In de zitting der kamer van den 24sten is de beraadslaging over het handelsverdrag met Nederland voortgezet. Het opmerkelijkste, hetwelk deze zitting opleverde, was eene redevoering van den heer de Liedekerke tegen het verdrag. Hij pleitte in het algemeen voor het beschermend stelsel, redelijk opgevat zoo als het, zeide hij, door de behoudende partij wierd voorgestaan, maar niet zoo als het door het ministerie op hare rekening gesteld wierd.

„Nederland had, zoo hij betoogde, door het verdrag verworven wat het sedert den vrede van Munster steeds beoogd en nagejaagd had, en nimmer had dat land eenige overeenkomst gesloten, waarbij zoo zeer het doel van deszelfs staatkunde wierd verwezenlijkt. Zijns oordeels zou de onderteekening van het verdrag het begin zijn van het verval van Belgie's handel; hij bezwoer zijne liberale medeleden dat zij zich tot afwering van dien slag over verschil in politieke beginsels zouden heen zetten."

Onder de redenaren die voor het verdrag spraken, maakte vooral de heer T'Kindt de Naeyer indruk.

Twee leden der ministeriele partij, de heeren Peers en Alph. van den Peereboom verklaarden zich tegen het verdrag, als verderfelijk voor de Belgische veeteelt.

De beraadslaging is tot Vrijdag verdaagd.

ITALIE.

Volgens berigten uit Rome van den 13den dezer had de Paus den vorigen dag al de kardinalen onverwachts tot het houden van een buitengewoon consistorie doen oproepen. Voor zooveel bekend was geworden, hadden de in die vergadering gehouden beraadslagingen betrekking tot maatregelen van voorzorg, te nemen met het oog op mogelijke gebeurtenissen in naburige Staten. Ook zou daarin gehandeld zijn over de vraag, of aan den President Lodewijk Bonaparte al dan niet een adres van gelukwensching zou worden gezonden.

De generaal Gemeau vervoegde zich dagelijks bij den Paus, om hem in persoon verslag te doen van den onder de Fransche troepen heerschenden geest.

— De door het Sardinische gouvernement voorgestelde uitbreiding van de drukperswet (zie ons n°. 305) houdt alle partijen bezig en ondervindt vrij wat afkeuring. Drie der meest invloedrijke afgevaardigden van de ministeriele partij, de heeren graaf Balbo, Farina en Avigdor, hebben zich in de afdeelingen der kamer ten stelligste tegen het ontwerp verklaard, en de meerderheid heeft zich daar met hunne zienswijze vereenigd. Van de dagbladen raadt, buiten het ministeriele *Risorgimento*, alleen de *Opinione* de aanneming der wet aan, zonder ze daarom goed te keuren, maar alleen om eene ministeriele krisis en onaangename botsingen met vreemde mogendheden te vermijden.

SPANJE.

Volgens een te Parijs ontvangen telegraphisch berigt uit Madrid is H. M. de Koningin van Spanje den 20sten dezer van eene Prinses bevallen.

PORTUGAL.

De zitting der cortes is den 15den dezer door de Koningin geopend. Hare Majesteit kondigde in de troonrede eene voordragt aan „tot hervorming der constitutie in die artikelen, waarin de ervaring getoond heeft dat verandering noodig is ter betere waarborg van de onveranderlijke beginselen waarop de constitutie de representative monarchie heeft willen grondvesten." Verder belooft de troonrede een zuiniger inrigting der staatshuishouding en maatregelen tot bevordering der inwendige welvaart, met name eene voordragt tot het aanleggen van eenen spoorweg naar de Spaansche grenzen.

ENGELAND.

De minister van buitenlandsche zaken, lord Palmerston, is afgetreden, en vervangen door lord Granville, die reeds als ondervoorzitter van het bestuur der handelsaangelegenheden lid van het kabinet was. Het schijnt dat ernstige vertoogen der groote mogendheden van het vasteland over de bescherming en ondersteuning, welke Kossuth en de naar Londen uitgeweken revolutionairen van alle landen aan de zijde van lord Palmerston ondervonden, tot aanleiding tot eene oneenigheid tusschen hem en zijne ambtgenooten gegeven hebben, ten gevolge van welke hij zijn ontslag heeft genomen. Zijne aftreding in zulke omstandigheden wordt dan ook door velen beschouwd als een blijk van toenadering der Britsche regering tot de op het vasteland heerschende staatkunde.

De Londensche *Times*, berigtende dat lord Palmerston met den 22sten dezer opgehouden heeft deel van het bewind uit te maken, zegt: „Het is eene gebeurtenis van het uiterste gewigt, zoowel voor de duurzaamheid van het ministerie als voor de buitenlandsche belangen van Groot-Brittannie, in den thans zoo hagchelijken staat der Europesche aangelegenheden. Wanneer de redenen dezer beslissende gebeurtenis meer volledig aan het land worden blootgelegd, zal het, gelooven wij, blijken dat zij voor de waardigheid van de raadslieden der kroon en voor de duurste belangen des lands noodzakelijk was. De regering kon niet langer onverschillig blijven bij het feit, dat zij onder de leiding onzer buitenlandsche aangelegenheden door lord Palmerston, in Europa blijkbaar geen enkelen bondgenoot, ja, gelijk sommigen meenen, geen enkelen vriend had. Wat ons aangaat, wij hebben reeds lang betoogd, dat de staatkunde van lord Palmerston, voor ons land en voor andere landen, vooral in den tegenwoordigen toestand van Europa, nadeelig en gevaarlijk was. Zelfs de liberale partij kon van zijne bemoeijingen tot ondersteuning en verbreiding der constitutionnele regeringsbeginselen niet veel goeds verwachten, want zijne laatste daad was, naar wij meenen te weten, de verklaring dat hij den *coup d'état* te Parijs ten volle goedkeurde. Zijne ambtgenooten hebben ten laatste, den invloed van partijbelangen, persoonlijke betrekkingen en langdurig verkeer overwinnende, erkend dat zij het niet voor de kroon en voor de natie konden verantwoorden, dat de portefeuille van buitenlandsche zaken langer in handen van lord Palmerston bleef; en eene andere betrekking in het staatsbestuur, zoo zij hem aangeboden is, werd door hem afgewezen. Zijn opvolger, een nog jeugdig staatsman, heeft reeds het vertrouwen en den lof des lands verworven, en zijne benoeming zal ongetwijfeld met groot genoegen vernomen worden door de regeringen, wier belang even als het onze van de verdediging der algemeene beginselen van orde en wettigheid onafscheidelijk is."

— Sedert lang ziet men de afkondiging te gemoet van de door den Paus bekrachtigde besluiten der te Thurles vergaderde roomsche bisschoppen van Ierland, betreffende de door het gouvernement in Ierland opgerigte scholen van lager en van middelbaar onderwijs voor leerlingen tot alle kerkgenootschappen behoorende. De Londensche bladen deelen intusschen uit een Iersch dagblad den hoofdinhoud dier besluiten mede. De geestelijkheid wordt onder bedreiging met de straf van schorsing gelast, zich van alle deelneming aan het bestuur over of aan het onderwijs in de koninklijke collegien te onthouden. De leeken worden dringend uitgenoodigd en vermaand, hunne kinderen niet naar die collegien te zenden, alwaar zij aan geloof en goede zeden schade zouden lijden; daarentegen geven de praelaten de plegtige toezegging, dat zij alles zullen aanwenden om hun door de stichting eener katholieke universiteit eene betere gelegenheid tot wetenschappelijke vorming te verschaffen. Aangaande de gemengde volksscholen bevatten de besluiten slechts de bepaling, dat roomsche kinderen alleen van een roomsche onderrigt in de geschiedenis mogen ontvangen, en den wensch dat het aantal roomsche leden van het schoolbestuur vermeerderd en aan het aantal schoolgaande roomsche kinderen geëvenredigd moge worden, zijnde aan de Iersche aartsbisschoppen opgedragen om zich omtrent dit laatste punt namens de kerkvergadering bij een adres tot het gouvernement te wenden. Eindelijk is vastgesteld dat elke door het gouvernement gemaakte of voorgestelde wet betreffende de opvoeding der roomsch-katholieken of de regten hunner kerk, door de daartoe zamengekomen bisschoppen van Ierland zal worden onderzocht, zullende de uitspraak van Rome worden ingeroepen, ingeval de gevoelens der bisschoppen over de aannemelijkheid der wet mogten uiteenloopen.

— Men weet, hoe zeer de Britsche regering in de toepassing van het deportatie-stelsel bemoeijelijkt wordt door de onwilligheid der bevolking in de overzeesche bezittingen, om het schuim van de maatschappij des moederlands in haar midden op te nemen. Hierbij komt nu dat het verblijf in Australie sedert de ontdekking der goudmijnen aldaar, eene gelegenheid tot fortuinmaken veeleer dan eene afschrikkende straf is geworden. Londensche bladen berigten thans, dat bij de regering het plan in overweging is om in de Stille Zuidzee strafkolonien te vestigen, die tevens aan de stoombooten, welke de stroom der handelsbeweging meer en meer naar dien kant der aarde voert, gelegenheid tot vernieuwing van den steenkolenvoorraad zouden geven. De admiraliteit heeft last gegeven, onverwijld twee schepen uit te rusten om de eilanden der Zuidzee, ook Nieuw Caledonia en de Fidschi-eilanden te gaan opnemen, en te onderzoeken, welke voor het evengemelde doel het geschiktst zouden zijn.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 24 December: 3 pcts. renten fr. 65.50; idem 5 pcts. fr. 100.85.
Londen 24 December: 3 pcts. gecons. 96¼; Nederl. werk. schuld 2½ pcts. 59¼; idem 4 pcts. 90.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 26sten December* 1851.

Wij zijn door het departement van Finantien in de gelegenheid gesteld tot het mededeelen van den volgenden

STAAT van in 1851 *te Amsterdam, Rotterdam, Schiedam en Dordrecht in-, uit- en doorgevoerde ruwe en geraffineerde suikers.*

Kantoren.	Invoer.		Uitvoer.		Doorvoer.	
	Ruwe.	Geraffin.	Ruw.	Geraffin.	Ruwe.	Geraffin.
Amsterdam.	69,284,421	»	4,203	49,967,194	14,328,622	15,362
Rotterdam.	39,289,696	1,154,884	1,643	6,655,019	13,487,241	1,154,884
Schiedam.	3,624,180	»	»	»	823,679	»
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	»
Totaal.	115,518,644	1,154,884	5,846	56,654,626½	29,823,646	1,170,246

In de avondzitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van Woensdag jl. heeft de Vergadering aangenomen:

het ontwerp van wet op de middelen tot bestrijding der uitgaven begrepen in de staatsbegrooting van 1852 met 32 tegen ééne stem, zijnde die van den heer van Sasse van Ysselt;

de wets-ontwerpen houdende bekrachtiging van provinciale belastingen; hebbende alleen de heer van Nispen van Pannerden zich verklaard tegen die betrekkelijk de provincien Gelderland, Zuidholland, Utrecht, Friesland, Drenthe en Limburg.

De Vergadering is toen overgegaan tot de behandeling van het wets-ontwerp, betrekkelijk het tusschen Nederland en Pruissen gesloten verdrag tot wering van den sluikhandel, waarvan de voortzetting bepaald is op Zaturdag den 27sten, des voormiddags ten tien ure.

In dezelfde zitting is door de betrokken Commissie van Rapporteurs verslag uitgebragt omtrent het wets-ontwerp tot bekrachtiging van eenige artikelen van het tusschen Nederland en Belgie gesloten verdrag van handel en scheepvaart, waarover de beraadslagingen mede bepaald zijn op Zaturdag den 27sten dezer.

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden:

1°. vel 17 en 18 van het BIJBLAD I, inhoudende het verslag van het verhandelde in de zitting der Eerste Kamer van den 22sten dezer; en

2°. vel 3 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, behelzende eenige bij de Tweede Kamer ingekomen stukken.

Den 25sten dezer zijn verzonden n°. 167—172 van het [illegible]

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De gewone audientie van den Minister van Binnenlandsche Zaken zal op Zaturdag den 27sten December geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

*** De Minister van Finantien brengt bij deze ter kennisse van de Belanghebbenden, dat gedurende de maanden Januarij, Februarij en Maart 1852, en niet langer, ten Kantore van de Betaalmeesters in de Arrondissementen, de voldoening zal plaats hebben der Pensioenen ten laste van den Staat, loopende over de 4de drie maanden 1851; zullende gezegde Betaling aanvang nemen op Maandag den vijfden Januarij aanstaande en voorts, over gemeld tijdvak, betaalbaar zijn dagelijks, Zon- en Feestdagen uitgezonderd, terwijl de titularissen van Militaire Pensioenen en Onderstanden der Zee- en Landmagt, voor zooveel noodig, in hun belang worden indachtig gemaakt aan de bepalingen bij de sedert 1 October jl. in werking gebragte wetten op dat stuk van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 127 en 129), volgens welke, onder anderen, de termijnen van betaling dezer pensioenen of onderstanden waarvan de invordering niet binnen één jaar na de Betaalbaarstelling heeft plaats gehad, niet meer worden uitbetaald.

's Gravenhage, den 25sten December 1851.

De Minister voornoemd,
VAN BOSSE.

*** De Minister van Finantien brengt bij deze ter kennis van de Belanghebbenden, dat van den 5den Januarij aanstaande af, en uiterlijk tot en met den laatsten dier maand, zal zijn opengesteld de betaling van de Interesten over de tweede zes maanden dezes Jaars der sommen door Comptabele Ambtenaren wegens Borgtogt in kontanten in 's Rijks kas gestort, en als zoodanig in het Algemeen Register ingeschreven; dat, ten gevolge van de daaromtrent vastgestelde verordeningen, de voorschreven betaling tegen voldaanteekening op de betaalstrol zelve, of wel tegen inlevering eener behoorlijke quitantie, ingerigt volgens het deswege bestaande model, zal geschieden ten Kantore van de Betaalmeesters in de verschillende Arrondissementen waaronder de woonplaatsen der belanghebbenden ressorteren; en worden zij mitsdien in hun belang uitgenoodigd om den [illegible] betalings-termijn niet te laten voorbijgaan.

's Gravenhage, den 25sten December 1851.

De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Burgemeester en Wethouder der gemeente Bodegraven brengen door deze ter kennisse van de daarbij belang hebbende, dat bij besluit van den Gemeenteraad, dd. 15 Julij 1851, goedgekeurd bij dispositie van Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, dd. 29 Julij daaraanvolgende, is bepaald, voortaan de Kermis of Jaarmarkt in die Gemeente te doen plaats hebben van Maandag, volgende op den [illegible] der maand Augustus tot des Donderdags middernacht.

Burgemeester en Wethouders der Gemeente voornoemd,
J. VAN DAM Jz.

Ter ordonnantie van dezelven,
C. BRINKLAND, *W. L. K.*

*** De Burgemeester en Wethouders der Gemeente Vianen brengen ter kennisse van de Belanghebbenden:

1°. dat ingevolge magtiging van den Heer Commissaris [illegible] in de Provincie dd. 24 dezer, uit hoofde van het verbeteren [illegible] binnen deze Gemeente, uitmakende een gedeelte van den [illegible] der 1ste Klasse n°. 3, de Landpoort alhier, van den 29sten [illegible] den 31sten December aanstaande, voor den doortogt met Rijtuigen en Paarden gesloten zal zijn;

2°. dat gedurende deze afsluiting de gemeenschap zal kunnen plaats hebben langs de Oostzijde der Gemeente van de Landpoort tot aan het Zederik-kanaal, langs dit Kanaal tot aan de Wilhelmina-Sluis, en van daar over den Langendijk tot aan de Lekpoort, of langs den Zuider-Lekdijk, tot aan den Grooten Weg der 1ste Klasse n°. 3 bij de Lekpoort, en omgekeerd.

Vianen, den [illegible] December 1851.

De Burgemeester en Wethouders voornoemd,
W. ROOSEBOOM.

Ter ordonnantie van dezelven,
J. A. M. PRIJN, *Secretaris.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Acte, op den 24sten December 1851 voor den Regter van het Eerste Kanton te Amsterdam verleden, heeft *Samuel van Joseph Teixeira de Mattos* aan zijnen minderjarigen zoon, *Isaac Eduard Teixeira de Mattos*, Handligting verleend tot het drijven van Handel, hetzij alleen, hetzij in Vennootschap met anderen, en het verrigten van alle handelingen daartoe betrekkelijk.

*** Ter voldoening aan artikel 1082 van het Burgerlijk Wetboek, worden bij deze Opgeroepen alle Bekende en Onbekende Schuldeischers in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschappen van den Heer *Pieter Buningh*, in leven Leerkooper en Schoenmaker, gewoond hebbende te 's Gravenhage en aldaar den 26sten October 1850 overleden, en van *Wilhelmina van den Heuvel*, in leven huisvrouw van *Cornelis van Eezen Neelemans*, mede gewoond hebbende te 's Gravenhage, en aldaar overleden den 17den van dezelfde maand en jare, om te Compareren ten Kantore van den Notaris *J. J. T. van Rhijn*, in de Herderstraat, te 's Gravenhage, op Vrijdag den 9den Januarij 1852, voor eerstgenoemde des voormiddags ten elf ure en voor laatstgemelde des namiddags ten 1 ure, ten einde aan te hooren en op te nemen de Rekening en Verantwoording welke de Beneficiaire Erfgenamen aan hen zullen afleggen, wegens hun gehad Beheer; en indien er geen verzet plaats heeft, hunne Schuldvorderingen te ontvangen, immers voor zooverre het bedrag der Nalatenschap toereikende zal zijn.

*** Aan de Bekende en Onbekende Crediteuren van de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschappen van wijlen *Gijsbert Vremans*, overleden te Oudshoorn, en van zijne Huisvrouw [illegible] de Rekening en [illegible] Januarij 1852 bij *K. N. Hengeveld*, Candidaat-Notaris te Oudshoorn, ter visie zal liggen, waarna, ingeval er geen verzet plaats vindt, tot de uitbetaling zal worden overgegaan, voor zooverre het saldo zal strekken.

*** De Heeren HOPE en CIE. adverteren, dat uit de Onderpanden der **twee Geldleeningen**, door hunne tusschenkomst, in den Jare 1840, *voor rekening van de Bank der Vereenigde Staten van Amerika te Philadelphia*, gedaan, zijn ingekomen, als gewoonlijk:

de Rente, verschenen 1°. Julij 1851, op 32,000 Dollars Obligatien ten laste van den Staat *Michigan*,

de Rente, verschenen 1°. Augustus 1851, op de Inschrijvingen ten laste van den Staat *Pennsylvanie*,

de Rente, verschenen in September en November 1851, der Certificaten ten laste van de *Farmer's Loan and Trust Company te New-York*,

de Uitdeelingen op rekening van den achterstand op de Obligatien ten laste van den Staat *Illinois*, betaalbaar in Londen,

en het provenu der Coupons, te verschijnen 1°. Januarij 1852, der Obligatien ten laste van den Staat *Maryland*.

Het zuivere beloop der bovengenoemde Inkomsten wordt thans weder gebezigd tot eene **UITDEELING** in verdere mindering van het beloop der Bewijzen, bij de partiele Schuldbekentenissen dier Geldleeningen uitgegeven, als volgt:

voor de *Eerste Leening*:

op de Bewijzen van ACHTERSTALLIGE RENTE, 1½ ten honderd, uitmakende:

op ieder Bewijs Lr. A. van f 1000.00 f 15.00;
» » » » B. » 100.00 1.50;

en op de Bewijzen VAN AANSPRAAK OP DE RENTE VAN 1°. JANUARIJ [illegible] AF VERLOOPEN (N°. 1 à 5500) f 7.35 op ieder dier Bewijzen;

en voor de *Tweede Leening*:

op de Bewijzen van ACHTERSTALLIGE RENTE, [illegible] ten honderd, uitmakende:

op ieder Bewijs Lr. C. van f 1000.00 f 6.2[illegible]
» » » » D. » 100.00 [illegible]

en op de Bewijzen VAN AANSPRAAK OP DE RENTE VAN [illegible] JANUARIJ 1845 AF VERLOOPEN (N°. 5501 à 10,000) f 17.75 op ieder dier Bewijzen.

tot **betaling** waarvan ten Kantore der *Associatie-Cassa* zal worden gevaceerd, tegen inlevering van Nummer-Lijsten door de Houders onderteekend (ééne voor elke Leening en elke [illegible] van Bewijzen afzonderlijk), met vertooning van de Bewijzen [illegible] waarop de Uitdeeling zal worden afgestempeld.

Amsterdam, 24 December 1851.

De gedrukte Formulieren voor de bovengenoemde Lijsten zijn verkrijgbaar in den Boekwinkel van Wed. I. ELL[illegible]N.

*** De Heeren HOPE en C[illegible] adverteren, dat op den Eersten Januarij 1852 en vervolgens, ten Kantore van de *Associatie-Cassa* [illegible] gevaceerd worden ter betaling van de alsdan verschenen **INTEREST-COUPONS** der *Russische* [illegible] *Geldleeningen* van de Jaren 1798 en [illegible]

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.